

PODZIM-
č. 42 92

CERNÝ HAVRAN Protivín

vosi řeka

Chytám-li na vábničku vůní podzimů mého domava, ozve se mi odněkud z kvetoucího vřesu zabručení čmeláků, v rákosí zaspíchá dešť a pod sesnovými korunami ucítím vůni z vlhkého jehličí a zelánek. Je to poslední houbový pozdrav našich lesů a druží se k němu vůně schnoucí bramborevé natě, dým ohniček, rudnoucí šípky, matný lesk brázd a plavá vlna metelice na pasekách, chlad mlh z otavních luk a závan rybiny z vypouštěných rybníků před rybelovy. Resa dlouho prodlévá v trávnicích nebe je plné ptačích odletů a tichého, stříbřitého jasu...

L.S.

Podzimní

LÍSTOPAD

BLÁZNIVÝ
MĚSÍC

Podzim když začne vládu svou
rozháže krásu barevnou
to vždycky zapraská mě v kříži
zas balím tornu s klukama
co maj ve znaku havrana
a palce se jim podivně kříží.

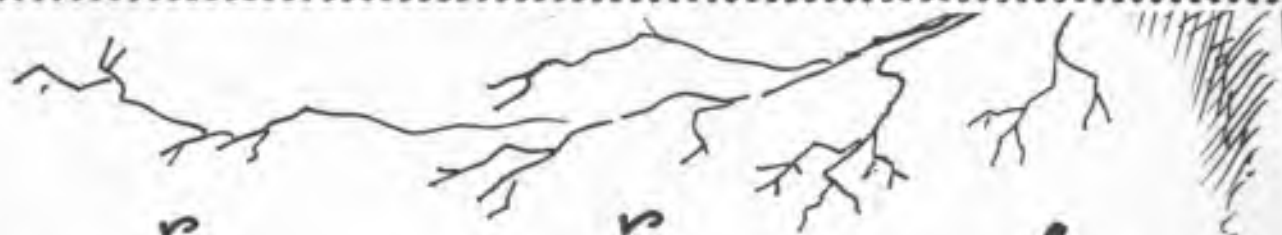
Zas jedem tratí na západ
odkud zmizel ježatej drát
šlapat budem a písně hrát
klekání ze vsí poslouchat.

Ten kraj je snad tvé prokletí
tam prý je zlato ukrytý
voda se nechá z řeky pít
ze stromu poslední list slít
padne za čas zase sníh
u Zlatokopa budeš snít.

LÍSTOPAD

BLÁZNIVÝ
MĚSÍC

Ach Šumavo, Šumavo!
snad odtud máš své jméno,
že odevšad se ozývá,
a kam se noha šine,
odevšad se řine sladce
lahodný tvůj šum!

Pro Vesí řeku píše dřevorubec a tremp Jarda Švestka z Kanady - A L B E R T A

S ŽABÁKEM KANADOU

Pozor- 2379 km. - tankuji benzin-á jeden litr za 0,57...nejdražší za celou cestu. Kelímek kávy za 0,95-totéž. Opravňuje mě to k tvrzení,že vysokohorská střediska nejsou pro nezaměstnaného na cestách.Cesta po které si te hasím je nová,dobrá. Sedle-rozvedí. Voda vprave teče do Arctic Ocean, nalevo skrze Saskatoon River do Atlantiku,což je z ruky.

A jdu spát-snad to zítra dotáhnu do konce. Čest !

2384-km- Sunwapta Pasa- hranice mezi národním parkem-tich je zde celej rudl největší Jasper 10 900, Banff 6 700 Yoho 1300 a ještě provinční. Neznám nic obdobného kromě velké trojky ve Státech-Grand Canyon, Yellowstone, Yosemite a samozřejmě ještě Park kultury a oddechu Julia Fučíka v Praze.

2417-km- Mt.Amery. Ve dvacátých letech se tak jmenoval britský ministr.

Když byla hora po něm pojmenována,přijel najmul průvodce a vystoupil na ten svůj kopec. Já bych tam nelez,vypadá příšerně. Proč se ten divný kamený kolík neulomí,nechápu. Barvy? Tyhle hory malovala děcka.

2466-Bew Summit. Chleba plus luncheon meat plus kratičké chrup. Je,gentleman na cestách musí dbát na odpočinek.

Opět jsem v British Columbia.

2558- Marble canyonek-malé ale zajímavé. Prošel jsem celou stezku. Je zajímavé co dokáže veda udělat s kamenem. Naheře je vedepád padající dolů asi 40 metrů. Je to taková ohromná spára-česky šlic.

Rozjímal jsem nad filosofií skály,ale na parkovišti mě z úvah a z přírodního zaujetí vyvedla dáma. Nůbl auto,udělaná hlava,božsky růžové tepláky a širokouhla. Nic vyjimečného,naopak-klasioký typ.

2578-km- Vermilion Grossing-dvě kávy v autě.Prší a svítí nízké slunce.Duha je kýč,zvláště když je krásná. - O kousek dál rozlámané perezy,zbytky sněhu,vše čerstvé-musela to být lavina decela despělá.Bývá v přírodě veselo.

Mám v nohách 32 km pěší túry na Mount Assinibeine-ne však až nahoru-hora je vysoká 3618 metrů a je skutečně edlita do téže formy jako Matterhorn-podeba je moc nápadná.

2625-km - horalské cesty jsou jedním z kanadských zázraků. Po cestě chodí pěšky havraní. A než aby před autem poodběhli,raději si popolétnou,lemplevé.Nicméně jsou fešní.Líbí se mi ten pták od dětství.Pak jsem znal jednu,ta zase byla na černechy.

Jdu i jedu 10 km do hor. Za horizontem je vidět lesí kráva a tele.Vejrají na mao. Když přidám běží se mnou,když uberu stojí. Stevky metrů takhle, se mnou šprýmují. Už te vypadá,že je přiřenu na Baker Street. Už jsem to nevydržel a zařval jsem z ekánka:"Náno blbá,vždy to malý uženeš". Demluvě rezumněla a odakečila do lesa,proek za ní.Bylo te krásné.

Opuštěný důl. a konec cesty.

2714-km-dále už běžným vozem jet nejde. Otáčím a jedu dál.

3023-km- jedu dolů bez příhed. Cesta je dlouhá a tak jsem Žabáka pustil s uzdy,když te bylo z vrchu sadarme-tak jsem si vynahradil ty tři tisíce km ploužení. Předjel jsem asi pět aut,pak už nebylo ce.

3140- detankoval jsem 60 litrů a zajel na plácek nepoužívané cesty za baráčkem. Rozšafně jsem poplácal Žabáka po palubní desce,vystoupil a pohládl ho po čenichu.

když jsem večer spočítal km,šel jsem ho pohládit podruhé.Cestu jsem jel za neuvěřitelných 13,8 litrů spotřeby na sto km jízdy.

Cesta byla užitečná.Prevěřil jsem svoje představy,jen málo musel korigovat

Uúuf- tak to mám z krku. Na polici na mě už druhý měsíc kouká Orwellův Rek,ještě jsem ho neotevřel. A ten musím abych "detáh věc do konce." - Celý svět nezapišu,te jistě mým inteligentním čtenářům dá jejich rozum.Ale ce ce dá mně?

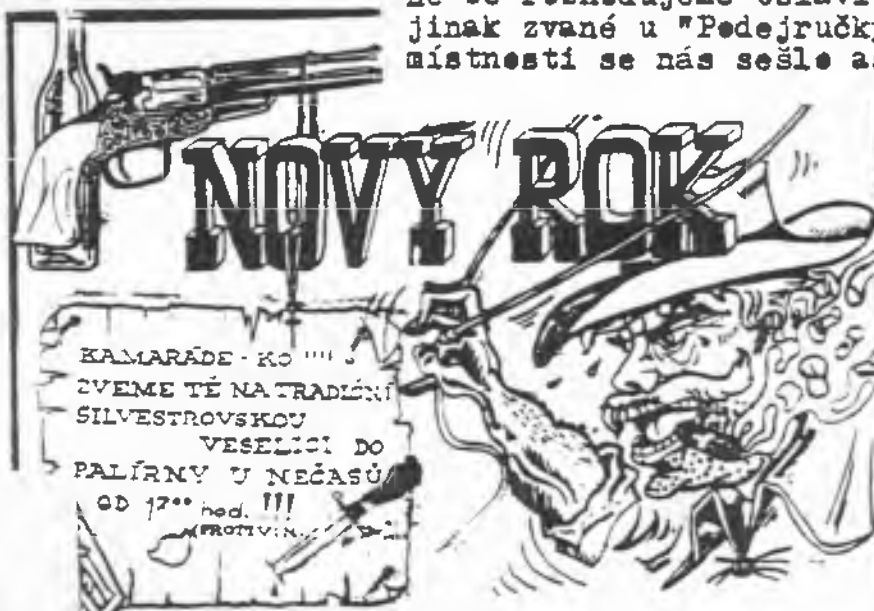
AHOJ z Kanady Jarda Švestka.

..... THE END.....

Konec roku 78 se ohlásil. Sníh zavál celý kraj. Zasněžené jsou lesy v okolí města, ale i vzdálené břehy Vosi řeky tam nahoře na Šumavě. Tam leží naše leviště, tam je někde opuštěný camp Zlatek, starý šeptající splav i veselá hospůdka u Ringa.- Proto není divu, že se domlouváme na dvouzení předsilvestrovský vandr právě do zasněžených lesů pod bájný Boubín .

Už jsme se viděli jak sedíme u ohně-posrkáváme greg a necháváme na sebe padat sníh. Vše dopadlo bohužel jinak. V Prachaticích narážíme na "zasleuženého, komunistu, partyzána, provokatéra-dědka Brema-a je po romantice a trempování v pustině Vosi řeky. /povídka Jedovatej dědek-čtete v příštím čísle/. V.B.nám zakazuje Prachatice a vše bude mít dohru znovu u populární "trestní komise". /500/. Poslední vandr v roce se nám tedy moc nepovedl ale jedeme dál. - Je tady konečně konec roku 1978-jako tradičně se rozhodujeme oslavit ho v hospůdce u "Nečasů"- jinak zvané u "Podejručky". - Ve vytepené, vyzdobené místnosti se nás sešlo asi 50 kamarádů z Protivína i Písku. Co dodat? Kytary, dobrý zrzavý mek, trempska tembela, kde nechyběla hlava z prasečí mrtvoly/Niklák/ metr dlouhý rohlík co ztveřil Gena i kapr o váze 13 kg. O půlnoci si všichni zvoláním slíbili dobré kamarádství a věrnost trempským zásadám.

Krátce po Novém roce zemřel bývalý náčelník protivínského Junáka K.Keuba. Kamarád Řezan z T.O.M.se v Krčí louči se svedbou a z vojenského prostředí se vrací branec Šunka.

Zima za sebou znovu zavře dveře a do luk, lesů nahlíží vždy vítané jaro. Domluveno, podtrženo-na Vítání jara jede celá protivínská company na Hřejkovický potok. Znovu procházíme kouzelným krajem okolo potoka a večer se rezezní nástroje v Květově. Spíme na campu T.O.Thera a Tam zde prožívá jednu ze svých eskymáckých nocí. Ráno se ho Šunka ptá:"Tome, čemu se tak zas směješ?"- Ničemu, te mám jen hubu zkřivenou "mrazem". Jaro toho roku bylo dost ostré, mrazíky se táhly až do půlky dubna.--

Ze vzpomínek se vynořuje i vandr do nám neznámého kraje kolem Netelic. Kluci z Netelic/ T.O.Kláster/ nás zve na "berana". Vše je spojeno se stavbou sbrevského máje. Vandr se kenná v nebezpečném termínu. Jet ven na "první máj" bylo vždy nebezpečné a odvážné. - Když jsme odcházeli v neděli na vlak procházel zrovna přes městečko Netelice "slavný"prvomájový průvod. Hned tu byl místní náčelník s herdou pomecníků. Museli jsme sundat z rukávů "americké nášivky" tak nazval četník naše demovinky. Demovina T.O.Minn-etaki se skládala mimo jiné i ze tří bílých hvězd. - V.B.se zahleděl na tvář trempíře Šunky a zahlaholil:"Človče vy jste pil... Je..povídá Šunka ...vždyť v tomhle státě je hamba vystřízlivět. Hned jsme te měli spečítaný.

9.6.79- další utkání v kepané-náš trepský team nastupuje proti mužstvu Skal. Sestava: Žit, Míra, Bojk, Šuma, Jim, Kureus, Grizlli, Kestra, Kapka, Štěně a Jírka. Depadle te pro nás prehrou 2 : 3 . Branky za náš celek dali Šuma a Grizlli.- Rok 1979 se žene dál.

Nakladatelství PRAH

Martin Vopěnka
Vratislavská 387
181 00 Praha 8

nabízí knihu

Český tramping 1918-1945

ZAČALO TO V ARNOŠTOVĚ

...ne a v tom čase, kdy léte jede na plný pecky rasíme na další vandr. Tentokrát velkéj. Kaa? Chceme pro jít Šumavu v místech, kde i pro mne po těch letech co jsem strávil pod širákem jsou bílé fleky.

Začínáme v Arnoštově. Po večerním rezjímání ve starejch časech s místními do morodci a po noci strávené ve voňavém seníku, vyrážíme ráno se sluncem nad hlavou do vojenského pásma. Míjíme Knížecí stolec a okolo Umrličí hlavy scházíme do Záhvozdí. U vesnice Pěkná se noříme do vln Vltavy. Máme za sebou Černej kříž a ve Štožci se stavíme na jedne. Potkáváme větrem sem zavátého protivíňáka Guntra. Pak už nás zdraví celníci v Novém údolí a tak se pouštíme kolem čáry na Krásnou horu a Žlebský vrch. K večeru tohoto letního dne nám Šumava připravila odměnu za ty ušlapany kilometry. To se koupeme v Hraničním potoce pod Stráženskou slatinou, když na silničku vyšel rys. První šumaváckej rys co jsme viděli. Díky Šumave. Večer doplňujeme kalorie ve Strážskéj knajpě.

Ještě za ranního ohladu šlapeme kanonem Častý vzhůru na Zdárské jezírko. Odpolední peklo nás zastihlo na Knížecích pláních. Z těchto rovin uprostřed Šumavy jsou krásný rozhledy na Luzný, Boubín... stoupáme na hraniční přečhod Bučinu, okolo vrchu Stráž směrem na Černou horu - tam někde pramení Vltava.

Jsem i u jejího pramene - tady byl za války koncentrák. Nikdo nepřežil. Klesáme do údolí k Černehorskéj neboli Ptačí nádrži. Slunce se sklání za lesnaté hory a míjíme cedulku Močava. Je večer.

Když se narodil nový den, bouráme přístřešek, balíme uzdy a již ukrajujeme další metry z nádherný krajiny. Připadáme si jako někde v Kanadě. Díky vojenským újezdům je zde krajina neperušená. U Javeří pily nám pohraničníci mění směr. Míste na Prášily musíme až do Srní. Pane, je. Je pravý poledne, vzduch se tetelí a před náma ještě vosumnáct kiláků. Odpoledne nás zastihlo u Prášilského jezera. V Prášilech potkáváme první trempy od začátku vandru. Bouří, provázeneu kreupama přečkáváme u lahodnýho Nektaru/??/ v dřevníku ze kterýho je soukromá hospoda. Pezor. V Prášilech a okolí se nesmí nikde spát. Pouze v nedalekých opuštěných kasárnách.

Další den se vydáváme na nejvýše položené jezero na Šumavě. Jezero Laka/1096 Jezero je podobné Malému Javorskému jezeru. Chvilí stoupáme a pak hurá dolů do Železné Rudy. Držková, guláš, teplý pivo - pryč směr Gerleova hut. Cestou hltáme nádherný rozhledy směrem k hranicím, kde se vyzívavě sdvihá Velkej Javor. Dorážíme na Dobrou vedu. Z té podívané se zastavuje srdce. Před náma se reze vřel celej ten krásnej kraj. Stálo te dneska za te trmácení. Večer mluvíme s místními lidma v hospodě ve tom krásným kraji ve kterým žijou.

Na druhéj den nás nohy nesou Klestermanevou cestou do Rabštejna. Šlapeme ke Otavě, až do Sušice a tam končíme za trápičkéjho vedra "Velkej vandř-92".

Kamarádi a kamarádky - hedil jsem vám na papír náš VELKEJ VANDR. Můžete jít podle něj jak podle mapy a nebo knihy, Šumava - Bavorský les/

Kdo chce šlapat a nevdá mu, že hospody jsou od sebe vzdálený mnohdy i 30 kiláků, nebude litovat. Za ten krásnej kraj a krásný rozhledy te fakt stojí.

Toulali se Sherry, Serýček
T. O. Č e r n ý h a v r a n.

Jeden z nejběžnějších způsobů
určení světových stran.

ORIENTACE PODLE SLUNCE A HODINEK

V noci pomůže Severka —
— leží přímo na severu.

ORIENTACE PODLE HVĚZD

V září jsme byli na potlachu T.O. Daltoni na Rybárně a tam nás kamarádi z T.O. Toulaví zváli na svůj potlach do Slavětína. Zase bylo mohutné plánování, kdo pojede a kdy a nakonec jsme jeli tři - Žid, Špacír a Polovička. Sraz byl tentokrát na nádraží a v 9,33 už jedeme vláčkem do Březnice, přestupujeme směrem na Blatnou. Vystoupili jsme v Hudečicích, ať taky uijeme něco z krásné polcišní přirody. Dali jsme se do řeči s jedním starým dědou, ptáme se na cestu do Slavětína, nabízíme mu pomoc s taškou, protože máme kus certy společný, děda odmítá, říká, že je zvyklý tašky nosit sám, že jezdí každý týden dvakrát do Prahy pro maso pro svoje vlky. To bylo něco pro nás, vydáváme se s ním k jeho domku, cestou vypráví, jak kanadské vlky koupil, jak s nimi žil v Praze v paneláku a když se v Praze zvedly poplatky ze psů, přestěhoval se do Hudečic. Všechna jeho starost se točí jenom okolo Art a Artyny. Může mu už být tak sedmadesát pět let a má asi se svým důchozem co dělat, aby sebe a vlky uživil. Už jsme u jeho chalupy /spíš chaloupky/ a už je vidíme, jsou krásné, mají šedivou srst s černou kresbou okolo očí. Děda otevře vrata, vyndává z tašky pro každého kus masa a tak si je fotíme a pozorujeme je dobrou hodinu. Taky nám vypráví, jak mu je jednou, když jel pro maso, nějaký dobrák zmlátil tak, že Art má přeražené zuby a ještě teď jizvy na uších. Některý lidi jsou pěkný bestie. Děda nás zve na kafe, ale už musíme jít a tak mu přejeme hodně zdraví a radosti z jeho kamarádů vlků a pokračujeme dál. Pomalu přicházíme na místo, kde se koná potlach. Kamarádi nás vítají a hned nás zapojují do probíhajících soutěží. Účastníme se pětiboje a hoču šipkou. Špacír získává placku v pětiboji. Soutěže ještě pokračují, soutěží ještě další kamarádi a my se jdeme podívat do vesnice Koupě. Mám chuť na kafe. Tam je hospoda zavřená a tak vyrážíme do Bělčic. Tam je pohřbený Ladislav Stehlík, hledáme na hřbitově jeho hrob, chvíli tiše postojíme před pomníkem, vzpomínám na jeho knihy a obrazy. Procházíme okolo kostela, který se opravuje a jdeme se najíst a na kafe. Malý občůinek a vracíme se zpátky na kemp, už se pomalu blíží slavnostní zapálení ohně, ještě přidáváme naši osobní vlajku k ostatním a už je tedy ten okamžik. Přichází "ohniváci", zapalují oheň, zní Vlajka, potom vzpomínáme na kamarády, kteří už nikdy nebudou mezi námi. Je jich nějak čím dál víc. A už jsou tedy soutěže ve zpěvu, hraní a veselém vyprávění, rozdávají se placky za odpolední soutěže. Večer utíká, zábava je bezprostřední, je nás tedy tak kolem padesáti a je to fajn. Teď ještě tajná soutěž a rozdávání placek za večerní soutěže. Šerif ruší kruh a všichni se přisouvají blíž k ohni. Zase se hraje, poslouchám kamarády Káru a Baháka, někdo odchází spát a já si přináším spacák k ohni, sedím u ohně až do konce a nemůžu se nabažít písniček a té krásné atmosféry, která mi dokáže nahradit všechno, co mi chybí. Najednou se ke mně na spacák nastěhoval jezevčík Filip, hladím ho a lákám, aby u mne zůstal. Filip zalezl do spacáku a krásně hřeje. V jednu hodinu po půlnoci už odchází spát i ti největší vytrvalci, poslední písnička a pomalu usínám, Filip spí se mnou a hřeje jako kamínka. Je mi krásně a je pryč všechna nervozita, se kterou jsem vyjžděla z domova.

Ráno mně budí dva protivové - Špacír a Židák. Nedají pokoj a tak musím vstávat. Nevím proč, když je mi tak krásně teplo. Balíme věci, loučíme se s kamarádama a jdeme na vlak. Stavíme se na zastávce ve Slavětíně, je to asi jediná zastávka na světě, kde je uvnitř krb, kde si může každéj zatopit. Dalo by se tam v zíně klidně vydržet i delší dobu. Pokračujeme dál do Hudečic, ještě jednou vidíme vlky a jejich pána, čekáme na zastávce a už je tedy zase vlak a před námi cesta domů. V Březnici si dáváme ještě teplou polévku a pak už hurá směr Protivín. Cestou přistupují kamarádi, kteří byli na Říčkách. Žid dostal od nich novou přezdívku "Bruno" podle rakouského premiéra /KRAJSKI/ jako že je Krajský šerif. Smějeme se tomu, loučíme se s nima a jako vždy tradičně zakončujeme vandr na "Zastávce". Tam už plánujeme další za čtrnáct dnů. Měl by to být Kratušín.

P o j e d e m e ?

T. O. ČERNÝ HAVRAN

KAMARÁDY
KAMARÁDKY

NA POTLACH

T. O. TOULAVA

Polovička

093123 3. 10. 92 V 9 H
Z PŘEVÝŠENÍ SÁZKOVÉ
DO SÍLNEC

SLAVĚTÍN

Minule jsem psal o nejstarší písecké osadě, Rudá Bajga. Dnes bych vás rád seznámil s nejmladší píseckou partou. Je to volné sdružení trampů pod názvem "Svobodní & Volní". Bude to zřejmě výjimka v trempsckém hnutí, poněvadž se nepovažují za trampskou osadu, ani neuznávají šerifa. Je to skutečně svobodné sdružení píseckých trampů, kteří ať při zániku osady, nebo samotaření z jakéhokoli důvodu jezdili samostatně. V srpnu předminulého roku založili sdružení. Kamarád Pina navrhl domovinky a vlajku. Rozhodli se založit i camp na starém píseckém tlachovišti-2 km od města po proudu řeky Otavy. Tam leží Rybárna. Louka byla zarostlá a spustošena. Jen těžko jí pamětníci našli. Dalo to mnoho práce dát vše do cajku-udělat ohniště, lavice, totem. Dnes stojí na břehu Parlové řeky i srub. Tak jako loni i letos se na campu poslední týden v srpnu konal ohň. Nekorají se soutěže jak jsme na tlaču zvyklí, ale kdo zahraje dostane placku i malou tlachovku.

I když je to parta v Písku nejmladší, tak naopak to jsou sami staří pardi. Hlavní postavy party jsou Lája a Míra, kteří se výborně doplňují jako kytařové duo. Svobodní volní sdružují, tři generace-od rodičů, dětí i prarodiče. Nestorkou party je Babina, přes 60 let. Věřím, že se jim vše povede tak jako jejich ohň který byl zapálen dne 28.3.92. Šešlo se skoro 200 kamarádů. Při zapálení ohně zazněla trempscká hymna. Minuta ticha za kamaráda Předáka. Veselé vyprávění a zpěv až do rána. V neděli se střídala sportovní klání s koupáním v Otavě. Sláva písecké "Rybárny" se obnovila.

Pozor!

Na soukromé radiové stanici, Radio 21 "probiha" každé pondělí od 18⁰⁰ hod. vysílání pro trempy. Pořad uvádí "HANKA" (T.O. Zlata Kotva). Možná zaměřit na VKV 93,6 Mhz. - Poslouchejte!

POTLACH T.O. DALTONI.

Dne 12.9. 92. se na písecké Rybárně sešlo mnoho kamarádů ku příležitosti zapálení ohně 25. výročí osady T.O. Daltoni. Od posledního potlachu který zde byl utekl nějaký ten týden a tak jsme už pomalu zapoměli kde a jak daleko Rybárna leží. Našli jsme ji samozřejmě. Pěkný camp. Šjelo se sem i dost kamarádů a osad/ T.O. Smutná řeka, T.O. Toulavá, T.O. Pardi, T.O. Spící hvězda, T.O. Oklahoma, T.O. Černý sup, Svobodní Volní, T.O. Měsíc, T.O. Černá perla, T.O. Delfín i T.O. Černý havran. Klukům z Daltonů se potlach povedl.

NEŽ, AŽ, PŮJDEŠ NA VOVES

KUP- SEŽEN - ROKFORT, CIHLA SYR, CIBULE, PEPŘ, SŮL, VEJCE
PAPRIKA - SL. PALIVA - SYR NASTROUHAJ, VŠE ZAMÍCHAT S VEJCEM - JDE I NAMAZANOU STRANOU CHLEBA OPECI NA DAŇVIČCE. - PORADLI NAM KLUCI ZE SMYKU, A TI SE VYZNAJÍ.

Za 55 dní (s desetihodinovým denním odpočinkem) „ušel“ po rukou vzdálenost Vídeň-Paříž v roce 1900 Rakušan Johann Hurlinger.

Půldruhého kilogramu rajských jablíček snědl nedávno během deseti minut šestnáctiletý D. Weaver z Warrenu (USA).

Čtyřiatřicetiposchodový domek z karet postavil 3. května 1971 v Anglii R. F. Compers.

Po třidvacetiletém tréninku dokázal v roce 1971 A. Charvinský z Lock Havenu (USA) na hranu mince, stojící kolmo k desce stolu, postavit sloupec 125 vodorovně nad sebou ležících stříbrných dolarů.

Kamarádi z T.O.Černý Havran pravidelně chodí před vánocema na svůj camp na vrch Kamejk. Vzpoměl jsem si na tuto tradici, když jsem týden před vánocema cestoval na motorce z Nové Vsi do Protivína.

Ani nevím, jak se mi podařilo v tomto kraji zabloudit. Zkrátka se to povedlo. Stál jsem na rozcestí v lese u cedule "vrchol Kamýk - 0,6 km" - Při mojíh 120 kg živé váhy, jsem si jasně uvědomoval, že je to poslední šance podívat se na vrchol. Rysknul jsem to i za cenu pokuty. Nahoře jsem se zapsal do vrcholové knihy/19.12.91./Stojí tam. "Už jsem tady taky byl. Kocour. T.O.Černý Sup. AHOJ".

Jiný žertík se mi povedl při soutěži "O prvního hříba". Bylo to letos v květnu, když Bohouš Polanských přinesl na nádraží prvního nalezeného hříbka. Okamžitě jsem jej od něj koupil za pivo a vzpoměl si na skříňku T.O.Černý Havran. Zde bylo přece uvedeno - "že soutěž vyhrává ten, kdo -PŘINESE" prvního hříba na "Zastávku". Takže i když jsem jej nenašel byl jsem vítěz, poněvadž v regulích znělo, kde "PŘINESE". S Bohoušem jsem se podělil o výhru. Jistě pořadatelé příští rok napíší "KDO NAJDE" a tak si musím v létě zapomenout v mrazáku pár vzorků hříba pravého. To abych je příští rok našel již v únoru.

Kocour-T.O.Černý Sup-Písek.

.....

H A V R A N Ů M

.....

Vždy já chtěl trampem být
mít celtu, cancák a ven jít
a nečekat, až zestárnu
a sehnat dobrou usárnu .

Prošel jsem mnoho hor a míst
až dorazil jsem na Kamýk
výhled hledal jsem v širý kraj
hle-zde Havrani camp svůj maj.

Je tichý, skromný-jak kol les
pod totemem žloutne vřes
sem jistě laně nechodí pít
to kluci z osady sem chodí snít.

Uhasím oheň-večer nad lesy pad
podzim již nařídil listům pád
až zavoní zas hříby z hor
na camp váš se vrátím
snad neskosí mě mor.

/nalezeno na campu- Jirka-92/

Seděl mlčky u vonně. Mihatající plameny ho nutily, aby přemýšlel a vzpomínal. U kolika ohnů už takhle seděl? Kam zmizely známé tváře z našich začátků? Zapomněli snad na praskající oheň? Kudy vedou cesty bývalých kamarádů? -Kolik dnes plane ohnů a kolik lidí hledí do barevných hladových plamenů? Co nás asi čeká? Oheň praskal a z jilmu za kamenou ohradou se z ničeho nic rozpadalo listí.

TOM.

TRAIL VELKÝ JAVOR

Vlak od Budvajzru zaduněl pod Hájkem a v šenku na zastávce do nás zmizelo poslední pivo před tímhle trampem...na trase Horažďovice, Klatovy, Železná - Ruda jsme se přesunuli blíž k našemu cíli. Tím byl nej-vrchol Šumavy Velký Javor. - T.O.Černý havran zdolala tuto horu 13.6.92. Popisovat celou cestu netřeba. Hovoří za vše dvě dílka kamarádů Toma a Polovičky.

Směr J A V O R TOM

Osada se celá sešla, jednou zase po letech,
ce jsme ten den prošli, přečtou jiní v pamětech.

Vrch nejvyšší na Šumavě, naše noha zdolala,
a za sténání větrů, hora ta nás přijala.

Přijala i kamarády, ce složili přísahu,
přišli si domovinky, posílili osadu.

ať jim slouží dobrá bota v zimě v létě na jaře
k tomu všemu dobrá neta, uzda ať se nepáře .

om
Soryček
Žit
Jarda

Polovička
Špacir
Shoorry
Bet.lim

Fajn vandr

Polovička

Všechno to uteklo
je sobota večer
vandr je skoro pryč
člověk by brečel.

Po cestách hledáme
hospůdku s pivem.
kilometry utíkaj
snad nějakou najdem.

Došli jsme do Nýrska
dobře se najedli
a než se rozkukám
v noc se zas vydali.

Sedím na Zastávce
bolí mě nohy
dneska jsme viděli
německý hory.

Klein Arbersse
Gross Arber
Gross Arbersee
Pohádkovej les
ale tahle cesta
byla hroznej děs.

Cedník, řešeto nebo ementál vyrobím na počkání
z dodaného materiálu

zn. „Revolverový Kid”

Na břehu Vltavy mezi Boubínem a Světlou horou na své háciedě-slavil své zrození osadník Špacír. Vše bylo v cajku za šumnění již zmíněné řeky, zvuku kytar a praskání ohně a dobrého guláše. -- Kamarád Betlém šlapal vzdálené španělské hory Pyreneje. -- Znovu začal vycházet trampský časopis s názvem Vandr. Adresa: Vítězslava Nováka 597 Skuteč PSČ 539 73. -- Kamarádi z osady Smyk-Krnov se znovu rozjeli na náš jih. Setkání se jako již je tradiční konalo na "Zastávce". Klobouk dolů některým smykařům už táhne na šedesátej křížek. -- Za placky děkuje Rostovi-Žit. -- Padla další dobrá hospůdka kde se nechalo hrát a posedět. Hospoda "Pod věží" v krčci je zavřená. -- Osadníci Shoory a Sorýček, Vorlík junior šlapali "starou trasu" Volary-Rampouchovej potok-Ringův bar. Poprvé v tomto roce je napadl sníh. -- Příští Vosí řeka vyjde na Vánoce. -- Na Zastávce přibyla na zdi další placka, bodoval Špacír na T.O. Toulavá-pětiboj. -- Letošní rok byl nejhorší na houby za posledních 10 let. -- Světový potlach v U S A - cena letenky 23-26 tisíc Kčs. -- V časopise Folk-Country vychází "černá dvoustránka" s názvem "Táborový oheň". -- V Blanici pod protivínským pivovarem se po delším čase objevili raci. -- Wabi posílá z Prahy - Trail- dobrej. -- Střelnice v Těšínově se konečně zrušila, sned i trochu naší zásluhou. -- Tom a Šlupka zmáklí Zlatéj petek. -- Pivo bude dle zpráv stále dražší a tak osada T.O. Černý havran přemýšlí • vlastní varně o čemž svědčí i tato etiketa...

Barevný magazín Bobří stopou vydává
Nadace a Sdružení přátel Jaroslava
Foglara ve vydavatelství Kovnost Brno.
(32 stran, 19,- Kčs)

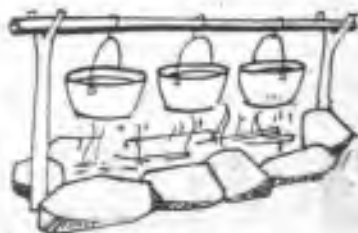

Naleznete v něm:
Tři strany věnované 85. narozeninám spisovatele Jaroslava Foglara, články a obrazy věnované indánské, vodácké a zálesácké tematice, kreslený seriál, pravidla 26 bobříků I s černobílou ukázkou všech karříček, které můžete za splněné bobříky získávat (v barevné podobě). Karříčky nakreslil žák Zdeňka Buriana Libor Balák.

V Í T E Ž E ...

Kamarád Olaf z T.O. Smyk-Krnov je díky kouření cigaret značky "Čarda" made in Slovakia odolný atomovému záření. Je jisté, že jako jediný člověk přežije, jen teď neví jestli kuřivo své oblíbené značky bude platit v dolarech, či Slovenských markách, no a ještě ty starosti s pašováním-HRŮZA

V roce 1922 byla velká úroda hub v lesích v okolí Protivína. Jistý překupník z Protivína vykoupil od lidí v červnu 519 kg hřibů, v červenci 1 814 kg hřibů v srpnu 6.056 kg. Lišky v srpnu 1 736 kg. Kde že ty doby jsou.

VOSÍ ŘEKA

1990

PROTIVÍNĚ

Jako základy prvních dokumentů z našich cest je nutno brát osadní kroniku, cančák ale i osadní časopis. První byl VAGABUND druhým byl MINNETAK a pak přišla na řadu dodnes vycházející VOSÍ ŘEKA. Dá se říci že je historickou mapou trempingu v PROTIVÍNĚ. Je to dlouhá řada kamarádů co do osadního čtíva zasáhli svým příspěvkem. Ať to je Tom, Bill, Žit, Kocour, Hejkal, Rumovej, Slupka, Olaf, Jobek, Lada, Šunka, Říša i Člída, Míra a pomáhali Kena, Věrka, Hanka a další a další. Přejme Vosí řece hodně příhodných dílek - jen tak může být náš osadní tisk zachován. AHOJ.

LISTOPAD

MĚSÍC Mlhavý

MATIČKO,
SKÁKAVA JÁ
V TOM VLAKU
NECHAL
VOSÍ ŘEKU

2	9	16	23	30
3	10	17	24	
4	11	18	25	
5	12	19	26	
6	13	20	27	
7	14	21	28	
1	8	15	22	29

Ulice byla opořena ve stínu a opořena na slunci. Přes ulici běžel strakatý pes. Sanechovate na sebou pás prachu. San Sabova vychrtlá postava stála ve stínu asi padesát kroků od něho. U zdi stálo mnoho mužů. Gillette si všiml jejich zamračených tváří a slyšel, jak kdosi tlumeně zavolal jeho jméno. A náhle zapomněl na všechno a šel vstříc čekajícímu zlosynovi. Zprvu se domníval, že protivník chce na něho čekat, ale San Saba za okamžik vystoupil stranou na slunce a šel mu vstříc. Gillette viděl, říl prach dlouhými os zi rukama, dotýkaje pouzdra s revolverem. prach z pustiny, žlu nou a Gillette viděl, Nikdo z nich nepro Oba jednali podle pra jdoucích na smrt. Šli si chtěli potřást ru a kýval maličkou hla pozoruje, jak bývalý vírá oči. Čas se roz sotu jejich bot, nebyl Kterýsi divák zakašlal, nitrý pes přeběhl me ostatní zatmělo a Tom zastavil a dal pomalu zapráskal volský bič,

S O U B O J

Skvrnitý pes utekl zpátky a na ulici vybíhali muži a udělali kruh kolem San Šaby, který zmizel. Gillette stál sám, divě se, co to všechno znamená. Paži měl neobyčejně těžkou a pohlédnu na ni, spatřil, že v ní třímá revolver. V nose mu čpěl zápach střelného prachu. „Dostal jste ho Pojdte odtud, ať si Nelson pochová jeho mrtvolu.“ Guagmire stál po jeho boku, tvář mě zbrázděnou hlubokými vráskami. Gillette si oddychl a zastrčil revolver do pouzdra. Řekl něco Guagmirovi a starý kovboj se na něho divně podíval. Ze zástupu mužů vyšel klidně šerif, po kuňuje si. „Měl byste si ten opasek spustit dolů o dva palce, Gillette. Máte jej příliš vysoko,“ řekl. Gillette zamířil k hotelu. Vzpomněl si, že nedokončil oběd a že by se tam měl vrátit a vypít kávu, aby neměl později hlad. Teprve v jídelně si uvědomil, co se vlastně stalo. „Tedy nepráskal bič, ale revolvery. Ten muž je dokonale mrtev. Zase je kus práce vykonáno.“

jak muž opatrně našlapoval a ví-
truhami. San Saba klátil v chů-
se při každém kroku koženého
Byl ošumělý, na šatech mu lpě-
tou košili měl u krku rozhale-
jak má na krku napjaté šlachy.
mluvil slova, nebylo toho třeba.
starého instinktu dvou soupeřů
proti sobě tak klidně, jako by
kama. San Saba se lehce klátil
vou. Gillette se blížil vztyčen.
předák při každém kroku při-
plýval v prostoru a nebyť du-
by ani věděl, že se pohybuje.
sluneční světlo zmatnělo, skvr-
zi nimi. A potom se všechno
viděl jen San Sabu. San Saba se
ruce od opasku. Kdesi dvakrát
znějící jako výstřel z revolveru

Naondulují Vaši skalpů sbírku - promptně, poštou na dobírku

Zn. „KADEŘNÍK SEVILLSKÝ“